

25. navadna nedelja – leto C

Prilika o krivičnem oskrbniku

Nato je govoril svojim učencem: »Živel je neki bogataš, ki je imel oskrbnika in tega so mu zatožili, da zapravlja njegovo premoženje. Poklical ga je in mu rekel: »Kaj slišim o tebi? Podaj obračun o svojem oskrbovanju, kajti ne boš več mogel biti moj oskrbnik.« Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi: »Kaj naj storim, ker mi gospodar jemlje oskrbništvo? Kopati ne morem, beračiti me je sram. Vem, kaj bom storil, da me bodo ljudje sprejeli v svoje hiše, ko me bo gospodar odstavil od oskrbništva.« Poklical je dolžnike svojega gospodarja, vsakega posebej. In rekel je prvemu: »Koliko si dolžan mojemu gospodarju?« Ta je rekel: »Sto čebrov olja.« On pa mu je dejal: »Vzemi svojo zadolžnico, brž sédi in zapiši: petdeset.« Spet drugemu je rekel: »Koliko pa si ti dolžan?« Rekel mu je: »Sto kadi žita.« Dejal mu je: »Vzemi zadolžnico in zapiši: osemdeset.« In gospodar je pohvalil krivičnega oskrbnika, da je preudarno ravnal, kajti sinovi tega veka so do svojega rodu preudarnejši kakor sinovi luči. Jaz pa vam pravim: Naredite si prijatelje s krivičnim mamonom, da vas sprejmejo v večna bivališča, ko ta propade. Kdor je v najmanjšem zvest, je zvest tudi v velikem, kdor pa je v najmanjšem krivičen, je krivičen tudi v velikem. Če torej niste bili zvesti pri ravnanju s krivičnim mamonom, kdo vam bo zaupal, kar je resnično? In če niste bili zvesti pri tujem, kdo vam bo dal, kar je vaše? Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema; ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.« Lk 16,1-13

Iznajdljivost za dobro

Prilika o krivičnem oskrbniku je precej zapletena. Verjetno jo lahko prav razumemo le v luči celotnega Jezusovega oznanjevanja. Jezus govori o otrocih luči in otrocih tega veka, o Bogu in mamonu. Kljub temu, da gospodar pričakuje pošteno gospodarjenje, oskrbnik pa skrbi le zase in svojo korist, pohvali oskrbnika, ki se v neprijetnem položaju dobro znajde. Poskrbel je zase in za svojo prihodnost.

Ko Jezus nadaljuje svoje razmišljanje, pravi: Kdor je zvest v malem, je zvest v velikem itd. S tem nakazuje, da je človek pravzaprav vedno isti. Zunanje okoliščine se spreminjajo, ljudje pa ostajamo isti, razen, če se odločimo za spreobrnjenje. Torej logika v eni stvari, se nadaljuje na drugih področjih.

Kaj hoče Jezus povedati z dokaj izzivalno priliko? Najbrž to, da je nesmiselno, da se zgražamo kar vseprek nad otroki tega veka. Raje se od njih učimo njihove iznajdljivosti in vztrajnosti, ki ju prenesimo na naše področje. Iznajdljivost in vztrajnost v prizadevanju za zemeljsko bogastvo prenesimo na iskanje božjega kraljestva. Takoj ko pomislimo, kako malo iznajdljivosti je pri nas, pa nam je takoj jasno, da je prav, da nas Jezus izziva s podobo krivičnega oskrbnika. Poglejmo. Človek, ki je v službi mamonu, skrbi za:

- pomembnost, prva mesta, dober položaj,
- udobje in prestiž,
- užitke tega sveta.

Oskrbnik je poskrbel za svoj položaj med ljudmi, poskrbel je za udobno življenje, da ne bo kopal in ne beračil. Za razne užitek pa bo verjetno imel tisto, kar mu je ostalo od 'zapravljenega denarja' pri oskrbovanju.

Kaj pa mi? Recimo, da živimo za Božje kraljestvo in da vse služi nebesom. Vse premoženje in vsi odnosi naj bi bili naravnani na:

- preprostost, skromnost in ponižnost,

- · življenje za druge,
- · veselje nad nebeškim kraljestvom, ki se mu približujemo.

Ali nas ne vlečejo bolj vsebine povezane z mamonom? Mogoče se slepimo s tem, da težimo za njimi nekoliko na drugačen način?

Zavidamo tistim, ki imajo veliko, ki so pomembni oz. na pomembnih položajih. Ukvarjamo se s tem, da nas drugi ni opazil in mu to zamerimo. Boli nas, če nas drugi ne jemlje resno. Pa vendar bi bili lahko veseli preprostega in tihega življenja, skromnosti in ponižnosti.

Preziramo udobje, v katerem živi drugi in si po tistem želimo lagodnega življenja tudi sami. Kar je v naši moči si privoščimo in si čimbolj udobno 'postiljamo'. Mar ne služi vse premoženje, ki ga imamo še vedno bolj nam kot drugim?

Spotikamo se nad užitki tega sveta in hkrati se tam nekje zadaj skriva želja, da bi si vse to privoščili tudi mi. Oh, ko bi le smeli, če bi na našo nesrečo ne poznali vseh božjih in Cerkvinih zapovedi.

Manjka nam svobode, da bi z veseljem pričevali za Božje kraljestvo, ki je v preprostosti, ljubezni in ponižnosti navzoče že tu na zemlji.

Manjka nam veselja, da bi pokazali na lepoto Evangelija in življenja po njem.

Manjka nam globoke zavesti o Odrešenosti, da bi na pot odrešenja vabili tudi druge.

Krivični oskrbnik je vedel kaj hoče in je bil v tem tudi uspešen. Bodimo tako ustvarjalni, zavzeti in iznajdljivi kot on tudi mi, le za Boga in ne za mamona.